

Denis Ponž
VETROVNO POPOLDNE

Darko Komac

Jaka Pavlovič
SLUTNJE

PESMI

alla romana

zebe me
in tresem se

sem spokojno gibanje
trave med kalužnicami
nemir
ustreljenega dopoldneva

16

biti z nekom
toliko časa
da razumeš njegov utrip
valujočo kri
njegovega sporočila

včasih še poskušam
najti minljivi drget
kozorogovega leta

slepi me

fantazija

obsedena blaznost
v katero se nepreklicno razkrajam
me spominja
na zvonkljajoči odmev rumenega
osata

sem edini postopač
ki ne spreminja luninih men
in ne grebe po razstavljenem drobovju
poslednjega božanskega trilobita
mornarja z akrobatske ladje

17

in vedno znova
me izdaja
drobljiva skorja vrhnjice
ki se z ahatnim leskom
spreminja
v votlo oko

skica

18 ali ni vse skupaj
smešno
med viticami in trakci
lebdim
v minljivem stanju šuma
moj glas razpet
v dim se spušča roka
idila trinajstega dne
si kje v bližini
boli me oko
v tvoj hrbet zasajeno

sesedajo se mi čuti
krotilcu blaznežev
predira me
tvoj nežni dih